

at Forslag, der skulle behandles her i Tinget, maa hvile, deres Behandling er afhængig af, at den vedkommende Minister er parat til at optage Forhandlingen, den er afhængig af, om Ministeren og Folketingets Formand ere enige om et vist Tidspunkt for, at Sagen kan sættes til Forhandling, og naturligvis maa Sagerne ogsaa noget rangere efter deres Vigtighed, og eftersom de ere indbragte. Det er altsammen noget, som vort Parti slet ikke har med at gøre mere end det ærede Medlems Parti.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde udtalt mig saaledes om det Løfte, jeg havde givet, om at fremsætte Forslag til en grundlovmæssig Ordning, at man kunde forstaa det, som om det ikke var min Mening at ville have en saadan Ordning. Saaledes har jeg ikke udtalt mig, og Meningen var heller ikke saadan. Jeg har udtalt Tvivl om, at Rigsdagen overhovedet kunde enes om 168 Kredse, og den Tvivl har jeg endnu, for jeg tror ikke, at Partierne kunne enes derom. Jeg tror, Partierne have en Følelse af, at Folk ønske ikke de mange Folketingsmænd. Mit principale Standpunkt er at gaa til en Grundlovsforandring, og jeg tror, det kan naas.

Jeg skal her gøre en Indrømmelse til det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode), som var saa venlig at sige, at da jeg i sin Tid foreslog en Grundlovsforandring, var det paa det Tidspunkt en rigtig politisk Tanke. Det var det utvivlsomt ogsaa. Det ærede Medlem mener, at naar man nu vil tale om en Grundlovsforandring, kan man ikke nøjes med, hvad jeg den Gang vilde nøjes med, og hvad Partierne sluttede sig til, at de vilde nøjes med den Gang, nemlig alene Fastsættelse af Folketingsmændenes Antal. Jeg tror ogsaa, at Tiden kræver lidt mere endnu, men jeg tror ikke, den kræver en almindelig Grundlovsforandring paa mange andre Punkter. Jeg tror, det vilde være muligt endnu at gennemføre en Grundlovsændring, som alene holdt sig til Repræsentationen. Dog er jeg for mit Vedkommende klar over, at man maa tage Spørgsmaalet om Kvinders Valgret med — det tror jeg, Tiden kræver, og det ønsker jeg ogsaa, man tager med. Jeg tror ogsaa, at Spørgsmaalet om Valgretsaldere maa tages med,

thi det er noget, som har nogen Tilslutning i Tiden nu, medens det ikke var saa stærkt fremme for 3—4 Aar siden. Der er meget, som taler for, at vi have en Valgretsaldere, der falder sammen med Myndighedsaldere, og det tror jeg heller ikke vilde volde nogen Vanskelighed. De to Spørgsmaal tror jeg, man vilde tage med. Jeg tror ikke, der vilde være noget i Vejen for, at man endnu kunde faa en Grundlovsforandring, naar der ikke var de formelle Vanskeligheder, som have rejst sig i det andet Ting. Det er dog Vanskeligheder, som Tiden tærer stærkt paa, og som jeg derfor tror, man kunde komme ud over. Derfor foretrækker jeg en forsvarelig Ordning, som alle Parter kunde være tjente med, og som Folket slutter sig til, i Stedet for en midlertidig Ordning, som vækker Misfornøjelse fra alle Sider og derfor ikke er holdbar. Jeg har derfor slet ikke opgivet Tanken om en Grundlovsforandring, har i Virkeligheden aldrig opgivet den, endskønt jeg maatte erklære mig villig til at forelægge et Forslag om en bogstavelig Opfyldelse af Grundloven; og hvis det viser sig, at vi virkelig ikke kunne komme igennem ad Grundlovsændringens Vej, mener jeg ogsaa, at vi maa have saa meget Grundlovssind alle, at vi bøje os for Grundlovens bogstavelige Bud og indrette os derpaa.

Hvad Omvalgssystemet angaar, har jeg udtalt mig velvilligt overfor det, og det er klart, at de sidst afholdte Valg have skærpet denne Villighed hos mig lige saa vel som hos mange andre i Landet.

Jeg ser ikke bedre, end at den rigtige Vej til dog at faa noget ud af denne Forhandling, saa at det ikke skal blive en ren teoretisk Forhandling, som munder ud i ingenting, er ad den Vej, som jeg nævnede, at standse Forhandlingen og at nedsætte et Udvalg. Jeg vil indrømme det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode), at formelt er der intet i Vejen for, at man kunde have gaaet den Vej at stille Ændringsforslag, men dette vilde kun have været Udtryk for min og mine nærmeste Meningsfællers Stilling, og vi ere jo kun et Mindretal her i Tinget. At naa noget virkeligt, kan kun ske derved, at de forskellige Mindretal, hvoraf Tinget bestaar, forhandle i et Udvalg. I alt Fald